

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen optager det frafaldne Endringsforslag under Nr. 4?

Ordføreren: Jeg skal blot paa mine egne og Collegers Vegne i Udvalget bemærke et Par Ord i Anledning af det sidste Foredrag, hvoraf jeg troer, at der let kan tages Anledning til at mene, at det blev antydet, at Udvalget ikke skulde have behandlet dette Punkt med den tilbørlige Opmærksomhed eller Grundighed. Udvalget har tværtimod anvendt, det tør jeg paastaae, megen Tid paa denne Sags Undersøgelse. Den Rettelse, som fandt Sted, efterat allerede Comiteens Betænkning var omdeelt, havde sin Oprindelse deraf, at man først i det sidste Møde gik over til en Forandring af Scalaen, hvilken først i dette Møde blev foreslaaet, thi i den oprindelige Scala, som var bleven fremlagt af mig, var det tilfigtet, at man kun skulde beskaffe de første 1000 Rbd. med 1 pCt., men derimod strax ved de næste 500 Rbd. gaae fra 1 pCt. til 3 pCt. Dette vilde vistnok for de ringere Embedsmænd have haft en betydelig Indflydelse, skjøndt det med Hensyn til de høiere Sagers Ansættelse havde været ligegyldigt. Men Majoriteten, eller rettere sagt Comiteens øvrige Medlemmer, var af den Formening, at den omtalte Forandring burde foretages, og, skjøndt jeg tilstaaer, at den ikke stemmer overens med hvad jeg antager for det Rigtigere, troede jeg dog hellere at burde gaae ind herpaa end at fremkomme med endnu en Scala, hvilket havde gjort Sagens Afgjørelse her i Thinget endnu vanskeligere. Jeg fandt mig altsaa deri, forandrede Indstillingen og søgte ogsaa at rette alle øvrige Tal, men disse bleve staaende i Betænkningen; og altsaa er Grundten til et Par fællagtige Tal i denne virkelig ikke, at Udvalget ikke har overveiet Sagen modent nok, men den ligger i, at man i sidste Dieblif gjorde en Forandring, og ikke overalt var agtpaaagivende paa dennes Følger. Naar det er blevet anført som Exempel paa, at man endnu ikke ret har gjort sig Tingen klar, at man har antydet, at Overskæringslinien er ved 1600 Rbd. istedetfor ved 1722 Rbd., saa mener jeg, at dette er mindre begrundet, fordi man egentlig kun har villet gjøre det klart, hvor ingen

Forffjel er af Betydning, eller hvor Forffjellen ophører, der kan siges at angaae Noget, som er værd at lægge Mærke til. Vilde De sammenligne de forskellige Forslag, som ligge for os, saa vilde De finde, at de i enkelte Punkter nærme sig saameget til hinanden, at man efter almindelig Talebrug kan sige, at de falde sammen, og dog har en Mathematiker vistnok fuldkommen Ret, naar han siger, at man har brugt et galt Udtryk, thi man har, mathematisk talt, paa ingen Maade Ret til at sige, at, naar en Gage efter en Scala skal betale 21 Rbd. 84 $\frac{1}{2}$, efter en anden Scala 21 Rbd. 12 $\frac{1}{2}$ og efter en 3die Scala 21 Rbd. 80 $\frac{1}{2}$, at disse Scalaer her falde sammen, skjøndt jeg dog troer, at de Allerfleste, som vilde tale om en saadan Sag, baade her og ved andre Leiligheder, ikke vilde tage i Betænkning at bruge et saadant Udtryk. Dette er Alt, hvad jeg finder fornødent at bemærke, for at imødegaae den forrige Taler.

Nothe: Den ærede Forsamling vil see af den Maade, hvorpaa jeg har tilladt mig at fremsætte det Forslag, som findes paa den anden Afstemningsliste under Nr. 1, at det kun har været min Mening, at dette Forslag skulde komme under Forhandling og eventuel Vedtagelse, forsaavidt man gik ind paa det, som blev vedtaget igaar, at de, der besidde Jord under 2 Skjepper Hartkorn, skulde erlægge Krigsskat. I det Tilfælde, at man gik ind paa det Forslag, som nu er fæet og som jeg i og for sig ikke vil anbefale, saa forekommer det mig at være en consequent Følge deraf, at de andre mindre Indtægter, som kunne sættes i Klasse med de heromhandlede, ligeledes blive beskattede. Det var nemlig i den tidligere Anordning af 1848 om Krigsskatten et Princip, som gik derigennem, at alle smaa Indtægter skulde fritages; dette er vel ingenlunde fuldstændigt opnaaet, da navnlig saadanne smaa Indtægter, som have af Obligationer, Actier o. s. v., ogsaa bleve truffene ved den forrige Krigsskatsanordning; men det var dog Principet, at saadanne Indtægter skulde være frie, og dette Princip havde ogsaa Regjeringen vedligeholdt i sit Forsamlingen foreslagte Udkaft. Dette har man imidlertid igaar fraveget, og jeg kan ikke ansee det for andet